

VĚTRNÍK

С днём рождения

50
1970-2020

Alles Gute
zum Geburtstag

Bon anniversaire

Chúc mừng sinh nhật

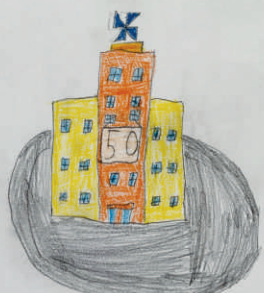
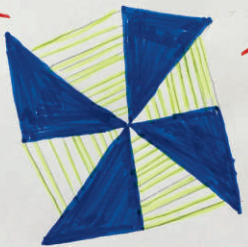
Happy Birthday

Feliz cumpleaños

Všechno nejlepší

Všechno nejlepší přeje David.

Všechno nejlepší k 50. narozeninám
Buď si hodně zdraví a hodně hodných dětí

50

VZNIKŠKOLY Roku 1940 DEKUJEME ŽE S
VÍ SOLET FILIPA JAKUB
ŠKOLA VE VECNĚ

50
Škola Novoborská

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

Škola Novobors

50
LET

Moje milá školo Všechno nejlepší Slavní už 50 let
by to do tebe FELIX? Zlato oznámiti baremá Proste škole
Tati přeje Nella.

Všechno nejlepší naše škola.
V škole máš samý hodný děti.
Ž ti je 50 let

50 LET ZŠ NOVOBORSKÁ

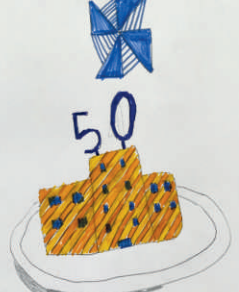
Milá ZŠ NOVOBORSKÁ
TI HODNĚ ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ,
HODNĚ HODNÝCH DĚTÍ
A HODNĚ VŠECHŮ

Všechno nejlepší k 50. narozeninám

ZŠ NOVOBORSKÁ

Všechno nejlepší k 50 let škole
Přeje David

50 LET

50

50

VE KRISTYNA

jakub 6

Milí žáci, vážení rodiče, přátelé školy!

Současná doba je plná neustálých změn, omezení a opatření. Asi nikdo z nás si v minulých letech ani v nejdivočejších snech neuměl představit, jak bude vypadat škola v roce 2020. Škola byla několik měsíců bez žáků. To zní trochu jako sci-fi. Kdybychom se vydali zpět do minulosti, do roku 1970, kdy byla založena naše škola, nikdo by nám současné události nevěřil.

Místo do lavic žáci zasedli doma za počítač a začala probíhat distanční výuka. Z žáků se přes noc stali počítačoví mistři a z rodičů se stali multifunkční osobnosti, které zvládli hned několik profesí najednou - učitel, školní psycholog, kuchař, uklízeč a k tomu ještě zvládali své skutečné zaměstnání. Učitelé se stali počítačovými experty a při online výuce se občas cítili jako

vyvolávači duchů. „Halóóó, jsi tam? Jestli mě slyšíš, ozvi se!“ - památná věta, kterou vyslovil snad každý učitel při online výuce. Bylo to opravdu zajímavé období a myslím, že nás všechny posunulo o obrovský kus vpřed. Všichni jsme se museli přizpůsobit, naučit se novým věcem, poradit si za každé situace. Zvládli jsme to! Škoda jen, že naše škola v době svých narozenin byla, bez dětí a každodenního shonu, křiku a smíchu, velmi opuštěná. Škola bez dětí prostě není škola, a kdyby její stěny mohly vyprávět, co vše se v ní stalo za těch padesát let...

Když byla v roce 1970 založena, učilo se v 13 třídách, počet se v té době brzy rozrostl na 24. V roce 1991 bylo ve škole 16 tříd a od té doby počet neustále stoupal až na současných 43 tříd, ve kterých se momentálně učí přes 1 000 žáků. Za celou dobu existence ji navštívilo mnoho žáků, učitelů, známých osobností, politiků, herců a dalších návštěvníků. Věřím, že v každém člověku zanechala vzpomínku. V letošním roce 2020 slaví škola krásné padesáté narozeniny. V ruce držíte Větrník, který je vydán na počest naší školy. Děkujeme, že jsme zde mohli učit, vzdělávat se, vyrůstat, nacházet si nové přátele, mnohdy na celý život. Získali jsme zde mnoho cenných životních zkušeností.

Na tomto místě patří velké poděkování i všem žákům, učitelům, provozním zaměstnancům, rodičům, zřizovateli, přátelům školy a dalším institucím podílejících se na chodu školy. Všichni jsou nedílnou součástí života školy a bez nich není škola školou. Děkuji, že mohu být součástí.

Přála bych si, aby škola i nadále zůstala nedílnou součástí života, aby dokázala připravit žáky na další cestu životem, vždy v ní vládla příjemná atmosféra, aby každý, kdo do ní vstoupí, si odnášel jen dobré zážitky a krásné vzpomínky.

Tereza Štaubrová
ředitelka školy

Obsah 25. čísla Větrníku

SLOVO ÚVODEM	1
HISTORIE A SOUČASNOST	2
ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU HOUDKOVOU	6
SLAVNÉ OSOBNOSTI	7
BÝVALÍ STUDENTIŠKOLY	9
RODINNÝ ERB	13
NOVÍ ŽÁČCI	14
STRÁNKA PRO PRVNÁČKY	15
ZPRÁVY ZE ŠKOLY	16
PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ	26
ZÁBAVNÝ KVÍZ	33
ZAzpívej si s námi	34
ZACVIČ SI S NÁMI	35
INFORMACE O ŠKOLE	36

Naše základní škola Novoborská leto slaví 50. výročí od svého založení.

Jak to všechno začalo?

Před padesáti lety, dne 16. 11. 1970 proběhlo slavnostní otevření školy a o týden později, 23. listopadu 1970, se zahájil běžný provoz školy v zájmu socialistického budování naší vlasti pod vedením pana ředitele Vlastislava Skořepy.

Tehdy se devítiletá základní škola v pražském Severním Městě otevřela s nejmodernějším vybavením své doby s kapacitou pro 900 žáků rozdělených do 24 tříd.

Na výuku odborných předmětů byly dislokovány speciální učebny: chemická pracovna, laboratoř chemie, fyzikální pracovna, laboratoř fyziky a biologie, kreslárna, hudebna, dřevodílna, kovodílna a cvičná kuchyň. Na stavbu školní budovy věnoval stát částku přibližně 35 milionů Kčs.

V prvním pololetí školního roku 1970/1971 navštěvovalo školu celkem 360 žáků rozdělených do 13 tříd. Závěrem školního roku bylo ve škole celkem 701 dětí. Výchovných pracovníků včetně vychovatelek školní družiny bylo 22.

Vsoučasné době se Základní škola Novoborská rozkládá na území Městské části Praha 9 na Střížkově.

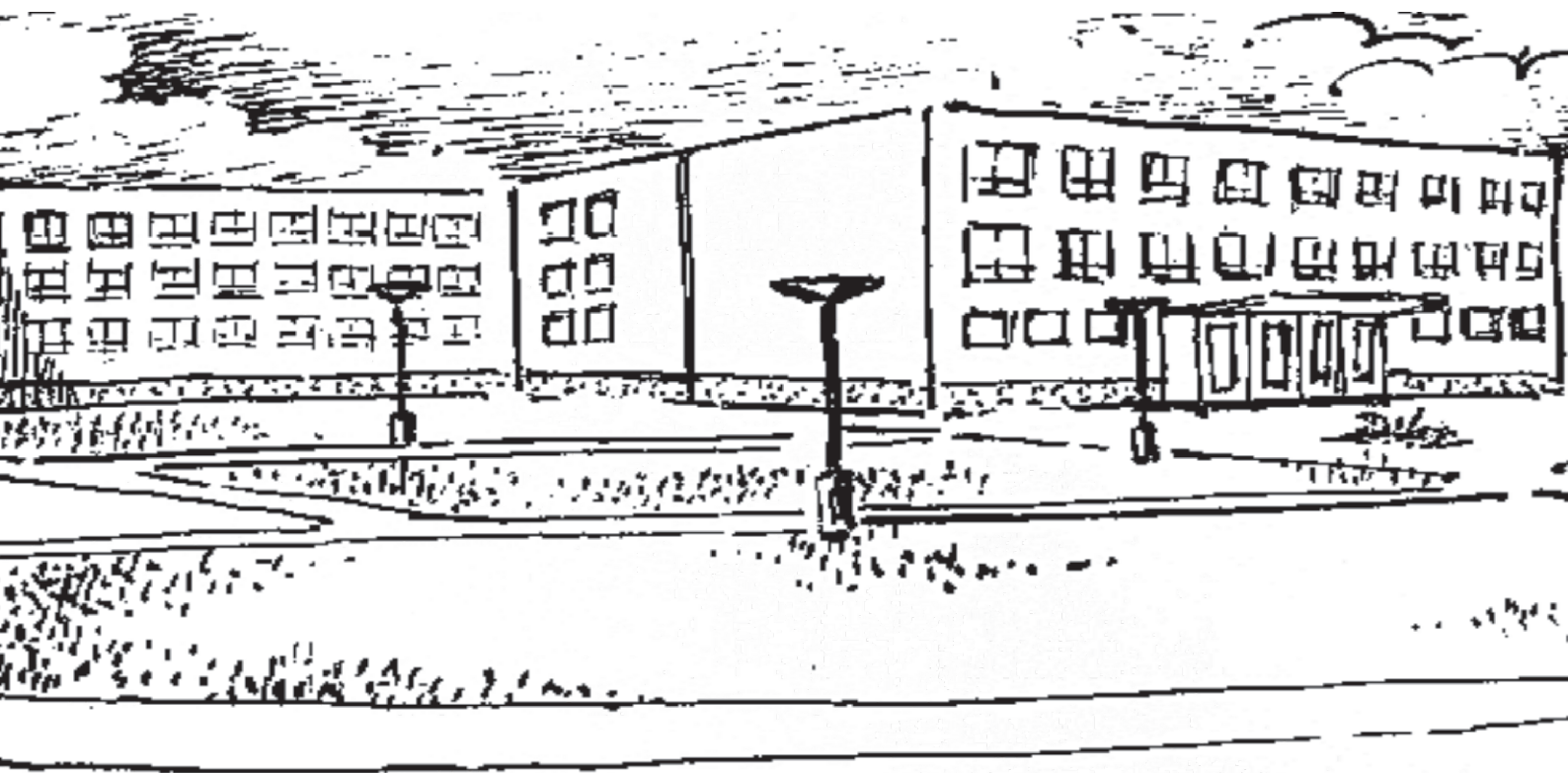
Jsme velká, plně organizovaná a dobře vybavená

sídlištní bezbariérová škola s přílehlou zahradou a moderním sportovním areálem. Kapacita školy činí 1320 zvědavých žáků. Nyní vzděláváme přes 1000 žáků ve 42 třídách, přičemž přes 60 pedagogů odučí 1042 hodin týdně. Součástí je školní družina, jež má kapacitu 370 dětí.

Ředitelkou školy je Tereza Štaubrová.

Ve snaze o co nejdemokratičtější chod školy spolupracuje vedení školy také s žákovským parlamentem, školskou radou a občanským sdružením Rada rodičů.

Na jaře 2020 byla z rozhodnutí vlády ČR uzavřena škola, školní družina, školní jídelna z důvodu zamezení šíření nemoci covid-19 a výuka do této doby probíhá distančním způsobem.

VZÁCNÁ NÁVŠTĚVA

V krátké historii naší školy jsme byli poctěni 14. ledna roku 1971 velmi vzácnou návštěvou. Navštívil nás československý prezident, Ludvík Svoboda. Prezident a jeho choť si prohlédli novou školu a účastnili se vyučování v některých třídách.

ŠKOLA KLEMENTA GOTTWALDA

Téhož roku 23. 11. při příležitosti nedožitých 75. narozenin prvního dělnického prezidenta ČSSR, Klementa Gottwalda, se konala slavnost, kdy byl naší škole propůjčen čestný titul Škola Klementa Gottwalda.

V prosinci 1971 vznikla na škole skupina PO. A právě pionýři naší školy jako první vykonali pionýrský slib při otevření muzea Klementa Gottwalda.

HISTORIE A SOUČASNOST ŠKOLY

Šchodem školy zároveň proběhla řada událostí, které se slavily. Velké oslavy proběhly dne 23. 2. 1974 k **25. výročí Vítězného února**, kdy žáci 8. a 9. tříd s pedagogy se účastnili slavnostního průvodu a manifestace na Staroměstském náměstí. O den později byla odhalena ve Vysočanech socha milicionáře. K tomuto důležitému výročí byla nacvičena školní akademie, na které vystoupilo 150 dětí z národní školy a soubor žáků 2. stupně. Dokonce *Večerní Praha* uveřejnila článek o naší vydařené akademii.

VÝZNAMNÉ DNY

Opětovně se konaly **oslavy MDŽ**. Žáci školy připravovali kulturní pásmo, často pro ženy z VZLÚ.

Májové oslavy se konaly společně s dny otevřených dveří, přičemž rodiče žáků mohli zhlédnout různé výstavy – o sovětské kosmonautice. Naše škola získala 1. místo v soutěži o nejlepší prvomájovou výzdobu mezi školami v Praze (r. 1972).

V minulosti škola pořádala **branné cvičení**. V rámci tohoto cvičení děti plnily různé bojové úkoly: snažily se projít zamořeným územím v plynových maskách, orientovaly se podle mapy, házely granátem na cíl nebo přenášely raněného.

Dále probíhaly akce školy jako např. nácvik na spartakiádu, lampionový průvod, slavnostní akademie, lehkooatletické a vědomostní olympiády, pionýrský turnaj žákovských družstev i jednotlivců v šachu, nebo dopravní výchova, při které se besedovalo s příslušníky VB.

Věděli jste, že Československá televize na naší škole natáčela záběry do filmu *Letopisy družby*? Naši školu jste mohli také zaznamenat ve filmu *Netradiční tradice*, ve kterém byla popularizována **síň Klementa Gottwalda**. V síni probíhal rozhovor s tajemníkem OVKSČ Kešnerem, zejména k výročí nedožitých 80. narozenin Klementa Gottwalda. V této síni se natáčel i pořad *Vlaštovčí zpravodaj*.

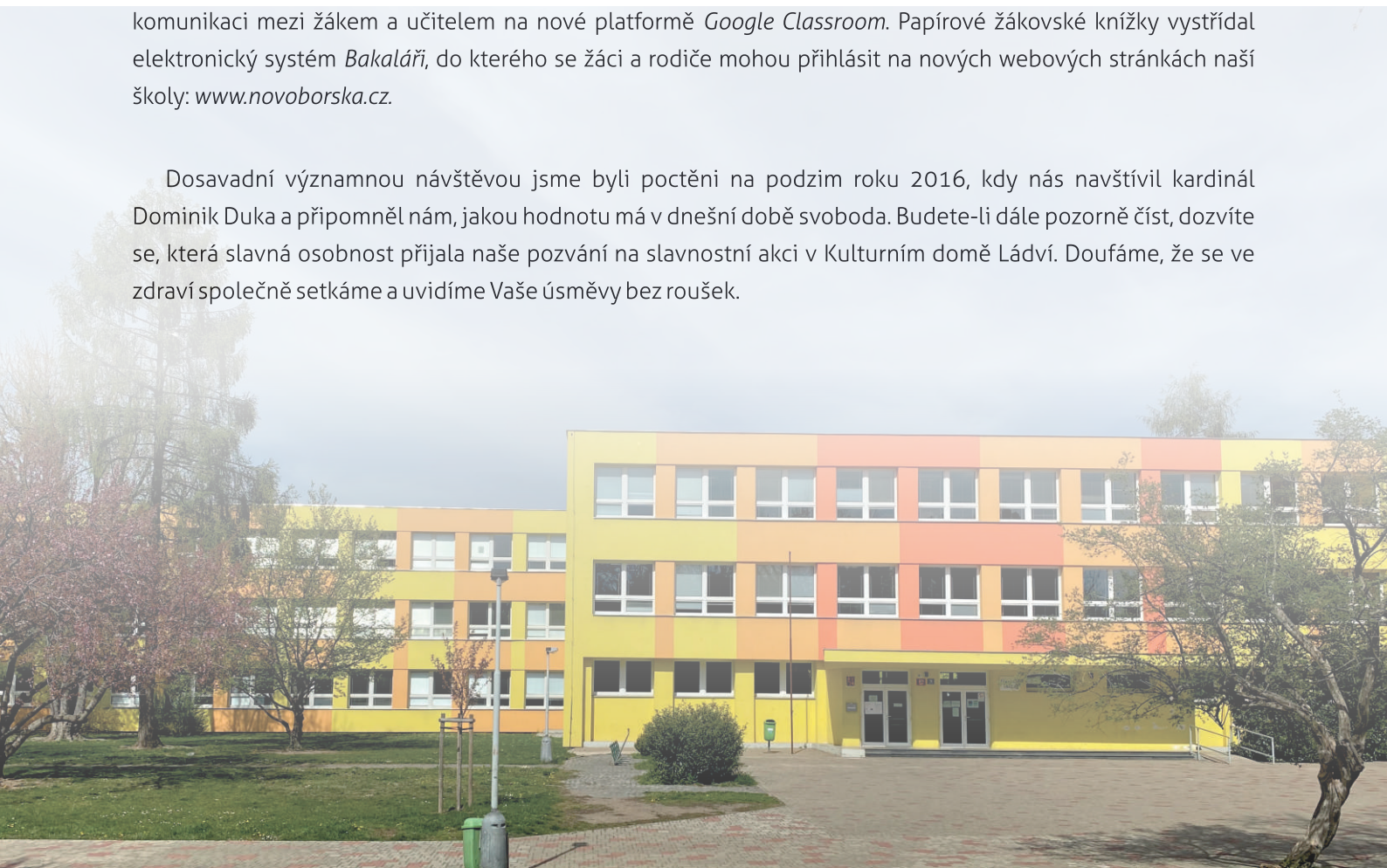

Několik let docházelo ke směnnému vyučování a některé třídy odjížděly se svými učiteli mimo Prosek. Postupně se zvyšoval počet dětí a s ním i počet tříd. Muselo se začít s výstavbou nového pavilonu. Tím se zkvalitnila činnost školní družiny, která získala nové prostory. Když děti přišly po prázdninách v září 1997 do školy, myslely si, že se nachází v úplně jiné škole. Z vestibulu zmizely ošklivé klece z drátěného pletiva, které nahradily nové školní skříňky pro každého žáka. V roce 2000 se dokončilo bezbariérové pojetí školy propojením hospodářské budovy

s pavilony školy a přistavěním výtahu pro vozíčkáře. Dále byly rekonstruovány tělocvičny se sportovním areálem.

A jak rychle plynul čas, paní ředitelku *Jarmilu Jakubcovou* nahradila *Hana Klimešová*, tu pak vystřídala paní ředitelka *Věra Lodrová*, kterou od roku 2015 zastoupila současná paní ředitelka *Tereza Štaubrová*. Počet žáků rapidně rostl, a tak bylo nutné postavit další část budovy, které říkáme přístavba. Velkou změnou prošel interiér školní jídelny. Momentálně škola prochází modernizací především z hlediska školního vybavení (např. instalace rámu u vchodů školy na měření tělesné teploty žáků, pořizování webkamer do tříd, atd.), až po školení pro on-line komunikaci mezi žákem a učitelem na nové platformě *Google Classroom*. Papírové žakovské knížky vystřídal elektronický systém *Bakaláři*, do kterého se žáci a rodiče mohou přihlásit na nových webových stránkách naší školy: www.novoborska.cz.

Dosavadní významnou návštěvou jsme byli poctěni na podzim roku 2016, kdy nás navštívil kardinál Dominik Duka a připomněl nám, jakou hodnotu má v dnešní době svoboda. Budete-li dále pozorně číst, dozvíte se, která slavná osobnost přijala naše pozvání na slavnostní akci v Kulturním domě Ládví. Doufáme, že se ve zdraví společně setkáme a uvidíme Vaše úsměvy bez roušek.

Dovolte nám představit naši výjimečnou paní učitelku Vlastu Houdkovou, elementaristku školy, která získala cenu starosty Městské části Praha 9. za jedinečný a nezaměnitelný podíl na vzdělanosti tisícovky proseckých dětí. Vyzpovídali jsme ji, jak se změnila naše škola.

„Přála jste si už jako malá být učitelkou?“

„Ano přála! Především díky mladé začínající paní učitelce, která se pro mě stala velkým vzorem. Jako děti jsme paní učitelku měly moc rády. Dokonce jsme ji nosily sešity domů a se vším jsme jí rády pomohly.“

„Jak vypadala naše škola, když jste do ní nastoupila učit. Kolik měla žáků a učitelů?“

„To už je let... škola byla úplně nová. Nejdříve byla v každém ročníku jedna třída, ale já nastoupila v listopadu 1970, kdy jsem se stala třídní učitelkou 1.C. Takže do školy přicházeli další a další žáci z okolí. Naše škola byla velkou školou už od svého otevření. Dokonce si pamatují, jak čtvrté ročníky jezdily do Kbelské školy každý den ráno a odpoledne po výuce se zas vracely. Nebo jak dvě třídy se učily v jedné učebně. Dopoledne se učila 1.C a odpoledne zas 2.C. Po týdnů se to otočilo.“

„Pamatujete si na svou 1. třídu, kterou jste učila? Jaká byla? Zlobila Vás?“

„Pamatuji, byla bezvadná! Sešla se skvělá parta dětí a já byla mladá a nadšená učitelka. Nedávno jsem byla i pozvaná na jejich třídní sraz a ten byl moc fajn.“

„Kolikátou generaci učíte na naší základní škole Novoborská?“

„Tak počkat, musím se zamyslet... No, už je to hodně generací, ale myslím, že 3 generace.“

„Máte nějaký zážitek z naší školy, na který nemůžete zapomenout?“

„Na své kolegyně, se kterými jsme si se vším pomáhaly. Byly jsme skvělé kamarádky, dokonce i naše rodiny se společně přátelily. Nesmím také zapomenout na našeho bývalého pana ředitele Skořepu, který pro celý pedagogický sbor hrál na piano, a my učitelé zpívali. Škola pro nás byla zkrátka druhá rodina, a proto se sem tak ráda vracím.“

„Je jiné učit děti dnes a například před 30 – 40 lety?“

„Určitě ano, dnešní děti mají větší přehled. Dokáží vysvětlit významy různých slov bez použití encyklopedie. Ale zas dříve byly děti lépe připravené z MŠ. Měly správný úchop pera a také nebylo tolik dětí se špatnou výslovností.“

„Změnila se komunikace mezi učitelem a rodičem?“

„Samozřejmě, ale dříve jsem ty rodiče znala více. Zaprvé jsem třídu učila dva roky, zadruhé bylo i více třídních schůzek a zatřetí se pořádaly školní akce, kde se setkávali rodiče s učiteli. A možná to bude i tím, že teď jezdím do školy autem. Když jsem dříve chodila pěšky domů, tak mi cesta trvala někdy i tři hodiny, to víte, každá maminka se na něco ptala.“

„Jaké je Vaše životní motto?“

„Všechno se dá překonat, všechno se má brát, tak jak to jde, a z ničeho se neskládat!“

„Co byste popřála naší škole k 50. narozeninám?“

„Popřála bych naší škole, aby si nadále udržela svou dobrou pověst!“

„My Vám přejeme pevné zdraví a děkujeme za rozhovor“

Za padesát let naší školou prošlo mnoho talentovaných žáků. Absolventi našli uplatnění ve specializaci pedagogické, lékařské, podnikatelské, právnické, kulturní a v mnoha dalších. Z některých se staly známé osobnosti.

Mezi bývalými žáky školy lze najít reprezentanty České republiky v oblasti sportu. Mistrovství světa ve stolním tenise v Koreji se účastnil **Miroslav Ezer** a o titul mezinárodního mistra v šachu usiloval **Aleš Pekárek**. Nejznámějším sportovcem je fotbalista – **Tomáš Rosický**. Základní vzdělání ze Základní školy Novoborské si do života nese filmová historička, novinářka a pedagožka – **Alice Aronová**, soudce a bývalý zpěvák – **Pavel Horňák**, herec a dabér – **Martin Sobotka**, baleták Národního divadla Brno – **Vlastimil Hradil** a také moderátorka, zpěvačka a herečka – **Tereza Pergnerová**.

Vybraných slavných osobností jsme se zeptali, jak vzpomínají na naši školu a co by naší škole popřáli k 50. narozeninám.

Tereza Pergnerová

„Co se Vám vybaví, když se řekne základní škola?“

„Dětství, kamarádi, bezpečí, žákovská knížka. Formování.“

„Jaké byly Vaše nejoblíbenější předměty?“

„Tělocvik, literatura a dějepis.“

„Pamatujete si na některého učitele?“

„Rozhodně si pamatuji, navždy a všechny. Skvělá paní učitelka Pavelková ovlivnila můj postoj ke škole, vedla nás k samostatnosti. Přijala i nedokonalé domácí úkoly, když věděla, že jsem je dělala s chutí a sama. Paní učitelka Mátlová zásadně ovlivnila můj vztah k dramatické práci. Někdy jsem horší výsledek z mluvnice dotahovala v literatuře a recitaci.“

Každý z učitelů nám byl něčím prospěšný i lidsky. Paní učitelky Kazdová, Horešovská, Skořepová. Paní učitelka Stoupová vedla sbor a družinu.

Dokonce si přesně vybavuji jejich tváře i oblečení. Škola má na lidskou bytost extra vliv. Štěstí na učitele považuji za výhru, není to automatické.“

„Máte nějaký zážitek z naší školy, na který nemůžete zapomenout?“

„Mám jich mnoho a opravdu patří k nezapomenutelným. Ne snad pro svou významnost, ale pro neopomenutelenou součást života. První platonické lásky, hra na kytaru v prázdné chodbě školy, když probíhal šachový turnaj.“

Vybavuji si i poznámky. Např. „Píchá do lavice kružítkem a ničí tak školní vybavení.“ Možná čím jsem starší, tím víc vzpomínám.“

„Zůstala Vám nějaká přátelství z naší základní školy?“

„Určitě. Nevidáme se pravidelně, ale víme o sobě – například Pavel Škorpa nebo Ondřej Houska. Po letech jsem se zúčastnila školního srazu a musím konstatovat, že jsou to všechno super lidi. Každý si prošel vším možným a pořád si máme co říct. Jsme přece třída ze ZŠ.“

„Jaké bylo Vaše nejoblíbenější jídlo ve školní jídelně?“

„Jééé, tak já si vybavuji hlavně to, co jsem fakt neměla ráda: zembábu a hrachovou kaši, nebo rajskou polévku.“

„Jaké je Vaše životní motto?“

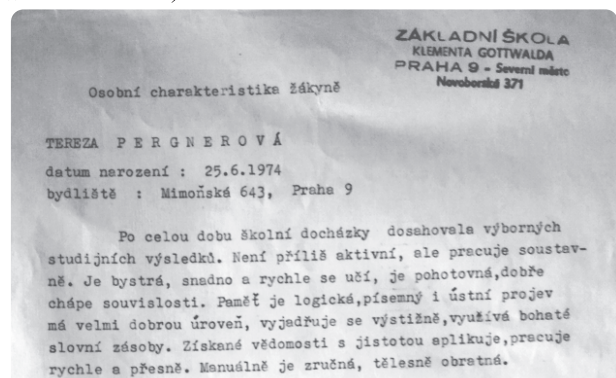
„Nemám životní motto. Jsem celý život v pozici žáka, pořád se učím. Docela dobře mi ovšem funguje poznání: Nebojuj, ale pozoruj!“

„Co byste popřála naší škole k 50. narozeninám?“

„Hodně dobrých učitelů, trpělivost a sílu.“

„Naše škola pořádá různé akce, přijala byste pozvání například na Den dětí nebo na slavnostní ukončení školního roku, které probíhá v Kulturním domě Ládví?“

„Moc ráda. :-)“

Tomáš Rosický

„Když se řekne ZŠ Novoborská, co se Vám vybaví?“

„Je pravda, že už si toho moc nepamatuji. Jelikož na Proseku jsou tři školy vedle sebe a já jsem chodil snad do všech těch budov, takže mi to hrozně splývá. Nějakou příhodu vám tedy nepovím.“

„Bavily Vás hodiny tělocviku na ZŠ?“

„Tělocvik jsem měl samozřejmě ze všeho nejraději, to je jasný. Dá se říct, že jsem měl rád všechny sporty. Bavila mě atletika třeba, pak jsem začal hrát i hokejbal, basket a všechny další sporty. Bavilo mě opravdu vše, fotbal ale samozřejmě nejvíce.“

„Co doporučujete dětem v době Covidu?“

„Pohyb na čerstvém vzduchu je nenahraditelný. Samozřejmě. Když jsem byl malý, tak i doma jsme hráli fotbal, ale nenahradí to pohyb venku na čerstvém vzduchu. Takže doporučuji jít ven na čerstvý vzduch a tam dělat jakýkoliv pohyb.“

„Co byste popřál škole k 50. narozeninám?“

„Aby nadále dobře fungovala, aby produkovala dále dobré a chytré studenty (smích), a aby žáci měli dobrou praxi do života.“

Za rozhovor děkujeme paní učitelce Simoně Necidové.

Pozdní příchody, opisování, vyrušování, první láska, přátelé - to vše bývá běžnou součástí života žáka. Žáci zjišťovali, jak bývalí studenti vzpomínají na naši školu.

Luboš Novák

Dobrý den, udělal jsem rozhovor s tatínkem Lubošem Novákem, který chodil do naší školy.

„V jakém roce jsi šel do první třídy?“
„1. září 1991“

„Pamatuješ si na svou první paní učitelku, nebo na jaké učitele si vzpomeneš?“

„S mou třídou jsem začínal na Českolipské a potom jsme se spojili s Novoborskou. Paní učitelka se jmenovala Hříbková, ale dlouho jsme si ji neužili, protože byla pořád nemocná. Dostali jsme potom paní učitelku Dostálovou.

Další učitele co si pamatuji: Nováková, Bauerová, Lodrová, Menclová, Petrusová, Kryštof, Kociánová, Stoupová a paní ředitelka Jakubcová se zástupkyní Klimešovou.“

„Jaký byl Tvůj nejlepší školní zážitek?“

„Školní dětská olympiáda, jednak jsem vyhrál svou disciplínu a zároveň jsem tam poprvé v životě viděl svou současnou manželku. :-)“

„Jak se škola podle Tebe změnila?“

„Změnila se hlavně její velikost. Je spousta nových přístavků a rozšíření. My jsme ještě neměli takovou fajnovou recepci. Do ředitelny jsem však chodil téměř po slepu. :-)“

„Bloudíš po škole o třídních schůzkách?“

„Zatím jsem nebyl, ale myslím, že se ve škole vyznám dobře.“

„Udělal si něco pro naši školu?“

„Ano do átria, které je přímo u hlavního vchodu, jsem vyrobil ptačí budku. A vyhrál jsem svou disciplínu na dětské olympiádě. :-)“

Adam Novák, 1.A

Kristýna Kissová

„Mami, v jakém roce jsi šla do první třídy?“
„V roce 1993“

„Pamatuješ si, mami, na svou paní učitelku nebo učitele?“

„Pamatuji. Byla přísná, ale za pěkné známky nám dávala bonbony a pouštěla nám pohádky na kazetáku.“

„Jaký byl Tvůj oblíbený předmět?“

„Nejraději jsem měla český jazyk, chemii a dějepis.“

„Řekni mi Tvůj nejlepší zážitek.“

„Můj nejlepší školní zážitek byl, když jsme měli sportovní hry, ve kterých byla převážně atletika. A dokonce jsem v běhu vyhrála 1. místo.“

„Jakou jsi provedla lumpárnu?“

„Jednou jsem se v 7. třídě vsadila s holkami, kdo našeho pohledného pana učitele plácne přes zadek. Sice jsem byla před holkami za hvězdu, protože jsem sázku vyhrála, ovšem pan učitel se zlobil a museli jsme být hodinu po škole.“

„Myslíš, že se škola změnila?“

„Změnila se podle mě tím, že je vše v elektronické podobě, a tím pádem je víc učení a už to není škola hrou.“

„Bloudíš po škole o třídních schůzkách?“

„Ano. Pokaždé si připadám jako v bludišti a pokaždé se tam s tatínkem ztrácíme.“

Vincent Zvára, 3.E

Lucie Hemerová

Já mám ve svém okolí hned dva bývalé školáky z Novoborské školy. Moji sestřenicí, Lucku Hemerovou, a její maminku, Kamču Hemerovou, dříve Tarantovou. Vedla jsem s nimi rozhovor a dozvěděla se spoustu zajímavých informací.

„V jakém roce jsi šla do první třídy?“

Lucka: „V roce 2003. Do první třídy mě doprovodila máma, babička a teta. Měla jsem aktovku s motivem Knihy džunglí a naše učitelka byla paní Helena Hlávková.“

Kamča: „Do první třídy jsem šla v roce 1976. Měla jsem paní učitelku Cerhovou, která nosila takové vyčesané mikádo a uměla jsem ji náramně dobře podepisovat.“

„Do jaké třídys písmenem jsi chodila?“

Lucka: „Nejdřív jsem chodila do béčka a od osmé třídy nás spojili do áčka, protože hodně mých spolužáků odešlo na gymnázium.“

Kamča: „Nejdřív do céčka a potom nás spojili s další třídou a chodila jsem do áčka.“

„Co Tvé školní zážitky, na co nejraději vzpomínáš?“

Lucka: „Na dějepisnou olympiádu. Jeden rok, myslím, že v sedmé třídě, jsem byla první na škole, třetí na Praze 9 a čtvrtá v celé Praze. A pak na dějepisnou soutěž v Divadle Gong.“

Kamča: „Asi na dílny, na výtvarku a na výlety. Dokonce jeden můj výkres visel na chodbě, když tam ještě chodila Lucka. No a moje maminka by asi vzpomínala na to, jak jsem si připisovala sama

Kamila Hemerová

jedničky do notýsku. Ale úplně nejlepší bylo, jak kluci od nás ze třídy odnesli učitelce dějepisu trabanta!“

„Lucko, vzpomeneš si ještě, kdo byla paní ředitelka?“

Lucka: „Nejdřív to byla paní Hana Klimešová a pak Věra Lodrová. A taky si pamatuju, že vaše současná paní ředitelka nás v deváté třídě učila mediální výchovu.“

„Co myslíš, že se na Novoborské všechno změnilo?“

Lucka: „Je tam jedna nová budova. Asi se víc pracuje s počítači, a kdo ví, jestli je ještě počítačová učebna v přízemí. A doufám, že kuchařky a menu ve školní jídelně.“

Kamča: „Asi systém výuky. Za nás nebyly žádné počítače. A určitě už se nechodí pracovat na pozemky a neučí se vařit a péct, za nás tam na to ještě fungovala kuchyň.“

„Kamčo, otázka jen pro Tebe, ztrácela ses o třídních schůzkách?“

Kamča: „Jasně. Ze začátku jo, vždyť se ta škola pořád mění, přibýly tam další třídy. Časem už jsem věděla, kam mám jít.“

„Nakonec mi ještě řekni, co děláš teď.“

Lucka: „Teď studuju Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, pracuju v advokátní kanceláři a jsem pomocná vědecká síle na katedře evropského práva.“

Kamča: „Teď? Vystudovala jsem Střední zdravotnickou školu, Alšovo nábřeží – obor zubní technik. A zubní technik jsem pořád. Taky se učím ze zájmu německy.“

Veronika Fürbacherová, 4.B

Vojtěch Lešner

Tatínek nastoupil do 1. třídy v roce 1977. Vzpomíná si na paní učitelky: Lebedová, Žatečková, Krejzová, Janatová a na pana ředitele Skořepu. Jako nejlepší zážitek uvedl školu v přírodě, na které byl se spolužáky v 8. třídě ve Slovenském ráji. Tvrdí, že kromě výměny oken, lavic a nové fasády se nic ve škole nezměnilo, i jídlo v jídelně je pořád hnusné. O třídních schůzkách nebloudí, protože na ně nechodí. Chodí tam manželka a ta bloudí.

Aleksandra Lešnerová, 7.B

Martin Vaněk

Můj děda se jmenuje Martin Vaněk a do školy nastoupil v roce 1974. V té době se škola jmenovala Klementa Gottwalda a ředitelem byl pan Skořepa. Dědova třídní učitelka se jmenovala Hana Soběslavská. Děda si pamatuje dále paní učitelku Zemanovou a z druhého stupně Fuskovou. V roce 1981 děda vyšel v 8. třídě.

Kateřina Drábiková, 2.D

Martin Rejžpis

„Do první třídy jsem šel v roce 1987. Na svou první paní učitelku si pamatuji, byla to paní učitelka Houdková. Školní zážitek? Když jsem dostal diplom v 1. třídě za to, že jsem uměl všechno učivo. Školu jsem skončil v roce 1995. Škola se změnila především tím, že se zvětšila a přistavěly se budovy. O třídních schůzkách nebloudím, protože si to ještě pamatuji.“

Nela Rejžpisová, 7.E

Alena Reisová (roz. Rončíková)

„V jakém roce jsi šla do první třídy?“

„Přistěhovali jsme se do Prahy v r. 1975 a šla jsem do druhé třídy.“

„Pamatuješ si na svou paní učitelku?“

„V druhé třídě nás učila paní učitelka Cerhová, ale spíš si pamatuji na další ročníky, kdy jsem měla paní učitelku Hlávkovou, byla moc hodná. Vzpomínám si i na paní učitelku Houdkovou, která mě neučila, ale potkávám ji stále ve škole.“

„Jaký je Tvůj nejlepší školní zážitek?“

„Různé akce na školním hřišti.“

„Jak se škola změnila?“

„Škola je více barevná a přistavěná.“

„Chodila jsi ráda na základku?“

„Měla jsem školu ráda, měla jsem tam spoustu kamarádek.“

„A jsi s někým ze základky v kontaktu?“

„Potkávám pár holek, které mají ve škole taky děti. Vždy si máme co říct.“

„Bloudíš, když jdeš na třídní schůzky?“

„Ne, vše je dobře značeno.“

„A co tví rodiče, chodili na třídní schůzky?“

„Maminka chodila na každou třídní schůzku a také pomáhala při různých akcích školy. V dědictví po mamce jsem našla děkovní dopis od pana ředitele. Asi si toho mamka hodně vážila, když si dopis schovala.“

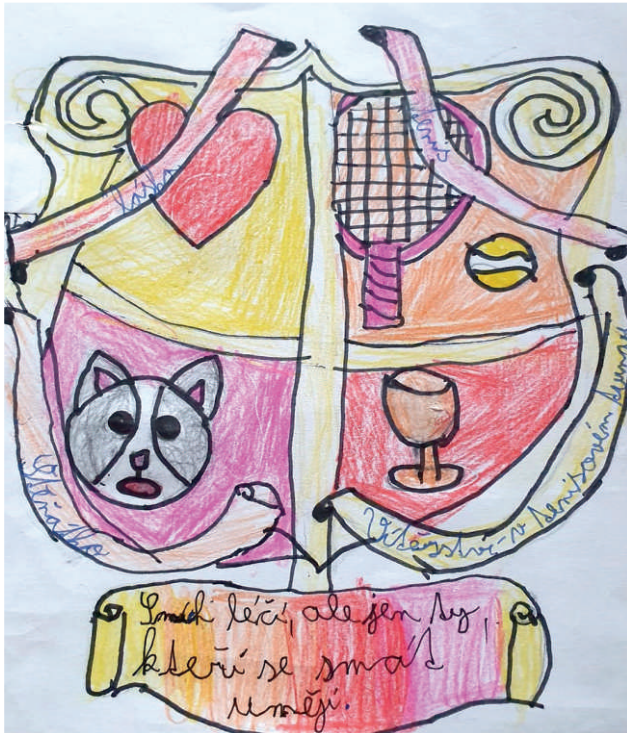
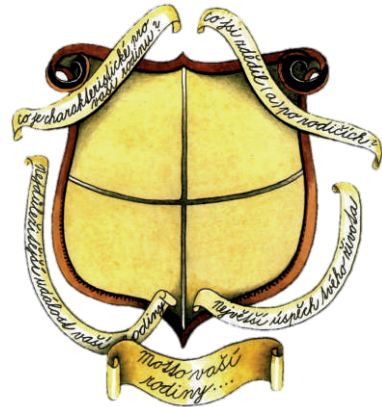
„Co bys řekla závěrem?“

Jsem ráda, že moje obě děti chodily a chodí do této školy.

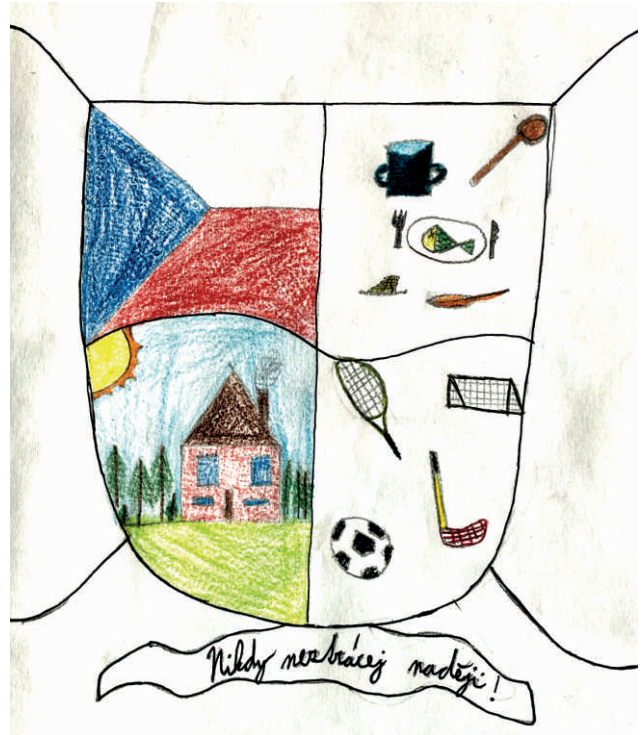
Denisa Reisová, 8.B

Pojďte se s námi podívat, jak žáci 6. ročníků tvořili rodinný erb v distančních hodinách občanské výchovy. Jako inspiraci k domácí tvorbě jim posloužil tento erb. Doufáme, že níže vyobrazené erby poslouží jako inspirace pro tvorbu vašeho vlastního rodinného erbů. Čekají nás vánoční svátky, které jsou pro tvoření přímo stvořené.

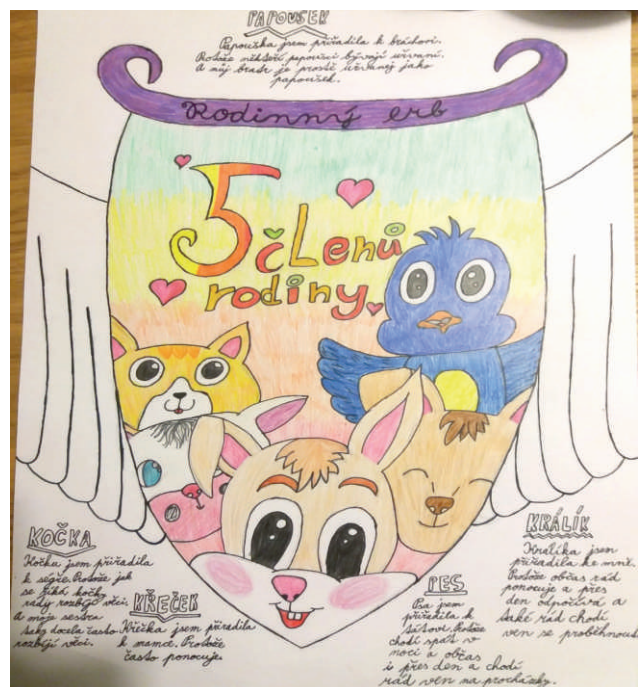
Adriana Renata Savane, 6.B

Martin Procházka, 6.A

Jan Bittner, 6.A

Kateřina Korandová, 6.B

NOVÍ ŽÁČCI

Každý školní rok je zahajován přivítáním prvňáčků, dětí z přípravných tříd a jejich zákonných zástupců. V minulosti školní rok končil v měsíci červnu tradičním slavnostním aktem v KD Ládvi, kde probíhala imatrikulace prvňáčků, šerpování devěťáků a vyhlášení nejlepších žáků školy za účasti zákonných zástupců.

Vzhledem k vysokému nárůstu žáků v posledních letech je nově zařazena imatrikulace prvňáčků na měsíc září, v červnu je ponechán tradiční slavnostní akt v KD Ládvi - rozloučení s žáky devátých tříd spojené se šerpováním a vyhlášení nejlepších žáků jednotlivých tříd a školy.

Letos v září kvůli koronavirové pandemii se bohužel nemohlo uskutečnit slavnostní přivítání prvňáčků. Prohlédněte si naše nové žáky zde.

Za fotografie děkujeme profesionálnímu fotografovi Markovi Sitarčíkovi.

Tato stránka je věnována našim nejmenším čtenářům. Přejeme pěkné obrázkové počteníčko.

**NENÍ
CHOVÁNÍ
JAKO
CHOVÁNÍ**

V naší je dost chovatelů zvířátek.

Třeba Karel chová , Marta ,

Jirka , Irena , Petr ,

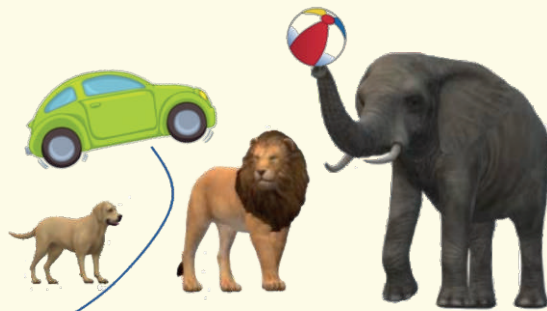
Helena , Ondra , Kateřina , Radka

, Mirek a Veronika musí doma chovat .

Jen Honza , který se místo vyučování rád na

prohání, nic nechová. Zato má **2** z chování.

Uhádneš, co je na obrázku? Dopíš chybějící písmena a slova spoj s obrázky.

auto íč es ev lon

V jubilejním školním roce 2020/2021

Ředitelka

Tereza Štaubrová

Zástupce ředitelky 1. – 4. ročník

Jaroslav Širotek

Zástupkyně ředitelky 5. – 9. ročník

Zlata Schlixbierová

Učitelé I. stupně

1.A Vlasta Houdková

1.B Jaromíra Klimešová

1.C Magdaléna Fenclová

1.D Kateřina Ehlenová

1.E Alena Stoupová

2.A Martina Brzková

2.B František Vrábel

2.C Jana Bergerová

2.D Lenka Badurová

3.A Andrea Nečasová

3.B Jana Tvrdoňová

3.C Katka Dittmayerová

3.D Jitka Nečasová

3.E Martina Catalanotti

4.A Klára Makovičková

4.B Eva Pfliegerová

4.C Luboš Kočí

4.D Irena Novotková

4.E Nikol Hromádková

5.A Jana Týšerová

5.B Veronika Boušková

5.C Tereza Suchanová

5.D Jana Stamenovská

5.E Vladimíra Štolbová

Učitelé II. stupně

6.A Daniel Míča

6.B Gabriela Vávrová

6.C Tomáš Kubík

6.D Barbora Středová

6.E Michelle Hradecká

7.A Michaela Klemlová

7.B Lucie Härtelová

7.C Kateřina Žáková

7.D Jitka Burianová

7.E Tomáš Hofner

8.A Veronika Kremserová

8.B Gabriela Hojerová

8.C Jan Kračmer

8.D Eva Sobotová

9.A Karel Jan Procházka

9.B Jan Charvát

9.C Marcela Kadlecová

9.D Michal Švenka

Netřídní učitelé

Jiří Blažka, Petra Flachselová, Pavlína Formánková, Jiří Heinz, Eva Kašparová, Anna Kozáková, Pavlína Lovašová, Lukáš Macek, Petr Medek, Lenka Navrátilová, Simona Necidová, Barbora Pačesová, Marek Pastyřík, Jarmila Šťastná, Vít Uher, Daniel Vítů, Petr Vraný, Ivan Zábranský, Janina Žižková

Školní družina

Jana Benešová, Pavlína Bludská, Romana Brumarová, Johana Gernerlová, Ivana Karlíčková, Hana Kymličková, Monika Slavětinská, Oksana Soyma, Dana Veselá, Helena Vorlíková

Školní psycholog

Ivana Slavíková

Školní asistenti

Jana Benešová, Pavlína Bludská, Romana Brumarová, Tereza Dědková, Jarmila Häuslerová, Tereza Havlíková, Pavlína Hla Shwe, Kateřina Hradcová, Michaela Kreibichová, Zuzana Ravná, Petr Schlixbier, Nikokla Vovsová

Technické zázemí školy

Ekonomický zástupce

Hospodářka

Personalistka

Sekretariát

Miroslav Kratochvíl

Tatiana Fialková

Jana Pěkná

Markéta Semecká

Školník

Šatnářka

Vedoucí školní jídelny

Václav Hampl

Jana Vylímková

Dagmar Stöcklová

Pracovnice školní jídelny

Ulyana Boychuk, Renáta Gerhardová,

Pavla Javůrková, Jana Odložilová, Hana Rajtová,

Žaneta Slámová, Libuše Šlapáková,

Helena Tvrzová, Dagmar Vozková Dejmková

Mnoho pracovníků není příliš vidět, avšak chod školy by bez nich nemohl fungovat. Každé ráno vítá s úsměvem žáky, zajišťuje technickou správu školy a stará se o školní vybavení. Kdo je to?

Václav Hampel

„Pane školníku, jak se vlastně jmenujete?“

„Václav Hampel.“

„Byla práce školníka Vaší vysněnou prací?“

„No přímo školníkem jsem nechtěl být, ale spíš jsem chtěl být na nějaké chalupě, kterou budu spravovat a starat se o ni. Dá se tedy říct, že školník je mou vysněnou prací, akorát místo chalupy mám školu. :-)“

„Jakou práci jste dělal, než jste byl školníkem?“

„Jee, chcete opravdu slyšet všechny? No, dobře, jezdil jsem nákladákem, s traktorem, autobusem, dělal jsem u pošty... No, je toho dost.“

„Jak dlouho pracujete na naší škole?“

„Víte, že už ani nevím, to už je let.“

„Popište nám Váš běžný den.“

„V 5:55 mám budiček, pak jdu odblokovat školu, aby mohla družina v půl 7. dovnitř, pak jdu otevřít děvčatům v kuchyni, aby mohla dovnitř. Pokud je běžný den, tak jdu na hlavní vchod, tam otevřu a jdu pomáhat do školky. Potom jdu na hlavní vchod vítat školáky. Pak jsem u paní Vilímkové, no a pak už si jdu po běžných opravách. Někdo si třeba zabouchne, nebo kuchařky něco chtějí a plus opravuji třeba lištičky a obrázky. Někdy je den klidnější někdy zase ne. Někdy nějaký ucpaný záchůdek, no prostě takové drobnosti. :-) Odpoledne zas dělám to, co si paní učitelky napíší do sešitu, tak to jim udělám, jak se to zrovna stihne. A večer, kolem půl 10., se jde zkontrolovat škola, to je procházka tak na hodinu. Pak zablokovat školu a do hajan. :-)“

„Jakou jste zažil ve škole největší havárii?“

„No 14 dní zpátky praskla voda, tak to byla taková větší havárie, která je i finančně dost náročná.“

„Myslíte si, že v naší škole straší?“

„Nee, nestraší. :-)“

„Máte nějakou legrační příhodu, která se Vám stala ve škole?“

„Chcete hodně legrační příhodu? No, jednou mi nejmenovaná paní učitelka z družiny volá, že se k pavilonu blíží igelitová taška a sama, že se prostě plíží sama. Jestlipak víte, kdo to mohl být? No měli jsme tady ubytovanýho černocho a on šel s tou taškou, jenže oni viděli jen tu tašku. A oni se právě báli, co se to děje, tak jsem tam přiběhl a zjistil jsem, že pan učitel šel jen domů. :-)“

„Čím Vás dokáží žáci nejvíce rozhořčit? A co byste jim vzkázal?“

„Žáci jsou hodní, ti nezlobí. (smích) Občas něco zničí, ale to k tomu patří.“

„Máte domácí zvíře? Jak se jmenuje?“

„Máme domácí zvíře, jednu ženu a jmenuje se Arna.“

„Co Vás baví mimo školu?“

„Mimo školu mám tady školky a mám jich moc.“

„Co byste popřál naší škole k 50. narozeninám?“

„Aby nám to tady ty děti ničily co nejvíce.“ (smích)

Vážená a milá ZŠ Novoborská,

čas letí jako bláznivý a je tu jubileum, u kterého bychom se i v covidové době měli zastavit, neboť ti je „padesát“.

Za tuto dobu tisíce a tisíce dětí prošly tvými učebnami na cestě poznání. Od prvních písmenek, či prvních napsaných slov, přes postupné dospívání až k cíli, kdy po absolvování deváté třídy jsme každý měli pocit, že jsme dospěli. Půl století je úctyhodný věk, už jsi ve zralém věku a znáš život. Poznala jsi různé obnovy a modernizace, došlo i k přístavbě nového pavilonu, a tak jsi dnes jedna z největších škol v Praze. Čas ukázal, že patříš neodmyslitelně na Prahu 9.

Stovky absolventů každý rok, kde první žáci již jsou babičkami a dědečky, každodenní smích běžného školního roku a tisíce drobných zlepšení každý den naši oblíbenou „základku“ posouvají dál a dál. Těší mě, že touto školou prošlo mnoho kvalitních žáků a učitelů. A i dnes, ve zvláštní době, nehodili učitelé své poslání za hlavu a maximálně vzdělávají naše nejmladší, občas nevzdělatelné potomky. Jsem velmi rád za kolektiv schopných učitelů i osvětlené vedení, které tě posouvá dál na poli poznání.

Děkuji ZŠ Novoborská, „že jsi“ a přeji Ti do dalšího poločasu žití jen vše nejlepší, maximum pohody, rozumné rodiče, chytré a učenlivé žáky. Pevně věřím, že zocelena všemi reformami školství a distanční „covid“ výukou, budeš i nadále zářit jako hvězda na mapě vzdělávání Prahy 9.

Všem jen vše nejlepší.

S úctou

Ing. Zdeněk Davídek
radní MČ Praha 9 pro školství

Půl století existence za sebou nechává stopu, ať se jedná o jedince, nebo organizaci. A Základní škola Novoborská o sobě dala znát se vši parádou. Nejenže se zařadila k našim největším školám, ale s 21. stoletím se prosadila na celorepublikové úrovni s výborně propracovaným školním vzdělávacím programem, který jako pilotní projekt vytvořila a v praxi testovala. Úroveň výuky, připravenost učitelů a zájem žáků (i jejich rodičů) prověřuje každým dnem také současná doba, kdy si epidemie covid-19 vynucuje nahrazení prezenční výuky distanční formou. I tuto velkou výzvu Novoborská přijala a dokazuje, že její padesátiletá existence stojí na pevných základech.

Do další padesátky přeji škole učitele, kteří nejenže vysvětlují a ukazují, ale především inspirují, učitelům vnímavé žáky a jasné a smysluplné směry vzdělávání bez byrokratické zátěže, žákům učitele, na které budou s láskou vzpomínat celý život, a rodičům jistotu, že škola jejich děti dobře připraví pro život.

Mgr. Tomáš Portlík
místostarosta MČ Praha 9

Vsoučasné době na školách probíhá distanční výuka z důvodu pandemie covid-19, vzdáleně přes internetové připojení. K on-line výuce je potřeba: počítač nebo tablet (případně mobilní telefon), kamera, připojení k internetu, g-mail k přihlášení do Google učebny (Classroom), kde se žáci přes Meet spojí s učitelem, a rozvrh. Každý den, od pondělí do pátku, učitelé a žáci zasedají ke svým přístrojům ve stejný čas, jako kdyby byli ve škole.

Před začátkem vyučování zapneme počítač, který musí být připojený k internetu. Na internetovém prohlížeči vyhledáme Google Classroom. Abychom mohli Classroom používat, musíme se přihlásit přes školní g-mail. Po přihlášení do on-line učebny se nám ukáží všechny jednotlivé předměty ve složkách. Podle rozvrhu otevřeme složku s daným předmětem, který máme a klikneme na odkaz umístěný ve složce. Odkaz nás přesměruje na hodinu. Než se na hodinu přihlásíme, můžeme nastavit, zda chceme mít zapnutou kameru, mikrofon a další funkce. Když máme vše nastavené, klikneme na ikonu přihlásit a jsme na hodině.

Jako první učitelé zjišťují, kdo je na hodině a zároveň zapisují do Bakalářů docházku. Během vyučovacích hodin můžeme sdílet obrazovku, psát do chatu a přihlásit se o slovo. Žáci mají mezi jednotlivými hodinami přestávku. Když se blíží konec hodiny, učitel zadá žákům úkol, který musí splnit do určitého data a času. Vše je vlastně stejné jako ve škole, jen z mého pohledu je on-line hodina náročnější nejen pro žáky, ale i pro učitele.

Aneta Dušková, Tereza Blahnová 7.B

DISTANČNÍ VÝUKA

„Dobré ráno děti. Slyšíte mě, vidíte mě?“ Takto zahajujeme každou online výuku hned po ránu. Hned jak se trochu rozkoukáme, tak začneme procvičovat vyjmenovaná slova, počítat příklady a řešit slovní úlohy.

Při online výuce je důležité neustále střídat činnosti a zpestřovat je krátkou soutěží, motivační hrou nebo čtvrtáky baví i krátká prezentace. Pro učitele je určitě složitější příprava, protože nemůže využívat tolik výukových metod jako při běžné výuce. Avšak distanční výuka má jedno velké plus, a to je opravování testů a úkolů, které za nás vyhodnotí počítač.

Také pozoruji, že děti se zdokonalují v práci s počítačem a možná až natolik, že se potom nebojí vyzkoušet všechny ikony během online výuky a já poté s údivem pozoruji, proč jeden má za sebou pláž s palmou, druhý stádo koní a třetí ohňostroji.

Děti však nejvíce postrádají fyzický kontakt s kamarády. V tomto věku je důležité, aby se učily pracovat v kolektivu, respektovat ostatní, ale i prosazovat si své nápady a názory. Při online výuce jsem zadala zpracování referátů ve dvojicích. Bohužel některým dětem se nepovedlo se spojit, ale jiné dvojice to zvládly bravurně.

Pro rodiče byly obzvláště těžké začátky, kdy dětem museli neustále ukazovat, jak se připojovat na online výuku, jak odevzdávat úkol nebo test. Dnes si chválí, že děti jsou více samostatní a jejich pomoc potřebují méně. To mohu potvrdit i já, protože děti se nebojí mi napsat e-mail nebo komentář pod příspěvkem.

Za celou 4. E si přežeme zase brzy usednout do lavic a Vám přežeme mnoho zdraví, trpělivosti a spoustu úsměvů v této nelehké době.

uč. Nikol Hromádková

„Distanční výuka se mi líbí, protože pracujeme s počítačem. I když se učím jiné předměty, trénuji zároveň IKT. Můžu vidět při online výuce spolužáky a paní učitelku. Je lepší se potkat se spolužáky doopravdy. Hodně mi chybí hodiny tělesné výuky.“

Petr Mayer, 4.E

„Distanční výuka mi nevadí, ale raději bych byl s kamarády ve škole. Je to spíše horší pro mámu, tátu a pro babičku. I když máme méně hodin, rodiče mají více práce. Chybí mi kamarádi a fotbal. Doma je nuda!“

Daniel Schuchmann, 4.E

„Baví mě to být doma, ale taky ne. Protože mi chybí kamarádi, ale vidím je na distanční výuce. Je to např. Pavel a Václav. Můj bráška je druhák a má taky distanční výuku. Vráť se do školy 18. 11. a uvidí se s kamarády, ale já ne. Když skončí distanční výuka, tak jdeme ven na procházku. Pokaždé, když se vrátíme, tak si dáme oběd a po obědě si jdeme hrát s hračkami nebo hrajeme deskové hry.“

Michal Červenka, 4.E

„Distanční výuka mě baví, ale radši bych chodila do školy. Díky distanční výuce jsem se lépe seznámila s počítačem. Například už umím vkládat fotky a úkoly do souboru. O přestávkách se ráda bavím s kamarádkami. Ale většinou musím mít vypnutou kameru, protože se to seká. Na online výuce mi schází to, že se nevidím s kamarádkami naživo. Online výuka je pro mě lehčí než ve škole, protože ráno můžu vstávat trochu později.“

Antonie Prokšová, 4.E

„Distanční výuka se mi líbí i nelíbí. Nelíbí, protože nemám moc času si povídat s kamarády, nebo když při on-line výuce zlobí internet. Ale líbí se mi, že si můžu učení rozplánovat, jak chci, a taky jsem se lépe naučil pracovat s počítačem, například psát e-mail. Do školy se těším hlavně na IKT, přírodovědu a vlastivědu. A nejvíc se těším na kamarády.“

Pavel Jakubský, 4.E

Škola v přírodě tříd 7.A, 7.B a 6.B

V týdnu 21.9.-25.9. 2020 vyjely třídy 7.A, 7.B a 6.B na školu v přírodě k Máchovu jezeru, konkrétně do areálu Starých Splavů. Už na samém začátku tuto školu v přírodě komplikovala situace pandemie covid-19. I přes všechny potíže se třídám povedlo vyjet.

Jelikož se jelo mimo sezónu, měli žáci tu výhodu, že získali celý areál pro sebe. Všude bylo liduprázdno. Žáci měli možnost prozkoumávat les, prošli se kolem Máchova jezera a prozkoumali i město Staré Splavy. A to vše bez davů lidí, které tu normálně během sezóny bývají.

Každé ráno žáci absolvovali rozcvičku, dopoledne měli výuku se svými učiteli. Odpoledne naplánovala agentura žákům velice nabytý program. Tématem této školy v přírodě se stal Harry Potter. Třídy byly rozděleny na půl a vzniklo tak šest týmů, které vedly jejich vychovatelé. Tyto týmy proti sobě soutěžily v mnoha tematicky laděných hrách. Žáci zažili také i noční bojovku. Pro žáky připravila agentura i závěrečnou diskotéku, byť museli trochu zaimprovizovat, jelikož se nemohla konat kvůli opatřením ministerstva zdravotnictví v jídelně, a tak se vše konalo venku pod hvězdami.

Celý program jim zpestřoval Tobík, pejsek paní asistentky Terky Dědkové. Tobík se se svojí paničkou rozhodl „zasuplovat“ i za učitele a vzal si na starost jeden den rozcvičku. 12

Vzpomínky žáků na tuto školu v přírodě si můžete přečíst níže.

uč. Michaela Klemová

Tato škola v přírodě byla moc pěkná, a to i přes omezení kvůli covidu-19. Bylo téma Harry Potter. Všichni máme rádi Harryho.

Jeli jsme dalekou cestu přes hory a lesy. Když jsme přijeli, změřili nám teplotu. Pak jsme dostali klíče od chatek.

Každý den byl nástup. A to to jídlo a hry! Léтали jsme na košťatech a hráli famfrpál.

Byla to super ŠvP. Nikdy na ní nezapomenu.

Sandra Sálová, 7.A

Na školu v přírodě jsme jeli k Máchovu jezeru. Jely tam tři třídy – 7.A, 7.B, 6. B.

Dorazili jsme na místo, kde bylo hodně chatek. Když jsme vystoupili, změřila nám zdravotnice u autobusu teplotu. Potom jsme si vzali svoje kufry a tašky. Jakmile jsme se rozdělili do chatek tak jsme si začali vybalovat. Za 30 minut nás svolali na hřiště, kde jsme měli nástup.

Dozvěděli jsme se, že téma školy v přírodě je Harry Potter. Rozdělili jsme se do týmů. Náš tým se jmenoval Montichory. Po seznámení s vedoucími jsme šli na oběd. Každý den jsme měli různé hry např. sbírání papírků svým dechem, nebo létání na koštěti.

Ráno jsme vstávali v 7:30 a hned jsme šli na rozcvičku. Po rozcvičce jsme měli snídani. Dopoledne jsme se učili a po obědě jsme měli soutěžení. Hry jsme hráli až do večere. Po večeri jsme měli chvíli klid a poté jsme zase šli buď něco hrát nebo plnit.

Ve středu jsme měli bojovku, která vedla lesem okolo nás. Mohli jsme chodit ve dvojicích, ale spousta z nás šla sama. Při bojovce jsem mnohokrát spadla a myslím si, že se to stalo i ostatním. V lese byla totiž hrozná tma. Na bojovce jsem se lekla hlavně kluků, kteří nás vylekali na konci bojovky.

Ve čtvrtek večer byla diskotéka, ale jelikož jsme nemohli být v jedné místnosti, tak byla na hřišti a hudba hrála z auta.

V pátek jsme byli unavení z večera. Vyhlášení týmů soutěžních her bylo na konci školy v přírodě a náš tým byl na druhém místě. Domů jsme vyrazili v 10 hodin.

Školu v přírodě jsem si moc užila.

Sára Tesařová, 7.A

Škola v přírodě třídy 2.C

Třída 2.C vyrazila do školy v přírodě do Jizerských hor, do penzionu Sokol. Žáci měli výborný program a o zábavu postaráno. Hodně sportovali, měli diskotéku, táborák i noční bojovku. Odvezli si mnoho skvělých zážitků a jsou moc šikovní, že zvládli odloučení od svých rodičů.

uč. Jana Bergerová

Škola v přírodě tříd 3.A a 3.C

Hned první týden v září jsme se vydali vstříc novým zážitkům do malebných Krkonoš. Čekala nás škola v přírodě. Obě třídy, včetně paní učitelek, si ji velice užili. Dopoledne jsme se snažili prohloubit si naše znalosti, což nešlo tak jednoduše, protože nám celý týden přálo počasí a volalo nás ven. Po výtečných obědech jsme si užívali odpolední programy v krásné horské přírodě, návštěvu hasičů, kteří nám ukázali svou výzbroj a výstroj, návštěvu správců Krkonošského národního parku nebo jsme hledali poklad s detektory kovu (a našli!). Paní učitelky, paní vychovatelky a pan vychovatel nám dokonce připravili strašidelnou stezku odvahy. A na konci každé správné školy v přírodě nesmí chybět pyžamová párty s discotékou. Školu v přírodě jsme si moc užili a těšíme se na další!

uč. Katka Dittmayerová

Škola v přírodě tříd 6.C, 7.E a 8.C

Třídy 6.C, 7.E a 8.C společně odjely v polovině září na školu v přírodě do Harrachova. Konkrétně do hotelu Spa hotel Bílý Hořec. Tématem školy v přírodě byly olympijské hry, a tak si děti vyzkoušely mnoho sportovních disciplín, jako například střelbu z luku, plavbu v kánoji, běh a válení sudů ze svahu. Zároveň si vytvořily vlastní názvy států a jejich vlajky, čímž reprezentovaly danou zemi. Proběhla i diskotéka a závěrečné opékání buřtů. V okolí Harrachova se děti podívaly například na Mumlavské vodopády a skokanské můstky. Zažily i jízdu lanovkou. Během celého pobytu jsme měli krásné počasí, tudíž výše zmíněné aktivity si děti naplno užily. Škola v přírodě se opravdu moc povedla a všichni na ni budeme rádi vzpomínat.

uč. Tomáš Hofner

PODZIM

Jedno z nejkrásnějších ročních období, a to mezi létem a zimou. Období, kdy děti ve školkách a školách vyrábějí nejrůznější podzimní dekorace od ježečků až po papírové draky. Nejbarevnější období roku, kdy se příroda ukazuje v různých barvách od světle žluté až po hnědou a pomalu se chystá k zimnímu spánku. Počasí bývá chladnější, po ránu může být i mrazivé. Většinou bývá větrno a občas se objeví i mlha, častý je také déšť. Mezi oblíbené podzimní aktivity patří třeba

vyhlášené pouštění draků. V několika státech právě v tomto období začíná školní rok. Na podzim vyráží hodně lidí do přírody, jedním z důvodů jsou krásně zbarvené krajiny, ale také houby, kterým se v tuto dobu v českých lesích velice daří. Spousta ptáků odlétá z nádherné české krajiny za teplem, ale kromě ptáků v některých zemích odlétají i motýli, přesněji druh Monarcha, který odlétá z Kanady do Střední Ameriky. V parcích se nám začínají potulovat ježci, kteří hledají vhodné místo, kde by se mohli uložit k zimnímu spánku. Věděli jste, že takový ježek se během zimního spánku nadechne pouze dvakrát za minutu, přitom v létě dýchá až padesátkrát za minutu? A rozhodně není jediný, kdo se na podzim chystá k zimnímu spánku. Pro nás lidi bývá podzim v mnoha ohledech velice akční, krom toho, že pro děti a studenty začíná školní rok, na podzim se slaví hned několik státních svátků. Prvním z nich je 28. září – Den české státnosti. Svátek připadá na den zavraždění svatého Václava, tento státní svátek byl vyhlášen v roce 2000. O měsíc později, tedy 28. října, slavíme v České republice Den vzniku samostatného československého státu. A poslední státní svátek, který

slavíme na podzim, je Den boje za svobodu a demokracii, tento státní svátek slavíme 17. listopadu a připomíná nám Sametovou revoluci v roce 1989. Dalším „svátkem“ jsou tzv. Dušičky, nebo-li památka zesnulých, ty slavíme 2. listopadu, den po Slavnosti všech svatých. Na dušičky je zvykem zavzpomínat na své zesnulé, navštívit hřbitov a na hrob položit květinu či věnec a zapálit svíčku. Podle pověr v tento den vystupují duše zesnulých z očiště.

Svátek s názvem Halloween se slaví hlavně v anglicky mluvících státech, v České republice začíná být Halloween čím dál více oblíbený. Halloween se slaví 31. října, zvykem je vydlabávání dýní. Děti se převlékají do nejrůznějších strašidelných kostýmů a chodí si pro koledu.

Kolik podzimních svátků slavíte vy? Jaké roční období je vaše nejoblíbenější?

Tereza Piščíková, 8.A

Podzim

Na podzim jsou stromy krásné,
hezčí než jsou na jaře.

Visí na nich barvy duhy, prostě krása.

Já mám podzim nejradši, protože jsou prima louže, bláta,

bitvy s listím, prostě paráda.

Podzim má snad každý rád,

je náš dobrý kamarád.

Je to velká legrace,

skoro už jsou Vánoce.

Těšíme se na ně všichni,

už jsou skoro za dveřmi.

Ozdobíme stromeček,

připravíme stoleček,

zapálíme svíčky

a rozbálíme dárečky.

Budeme se koulovat, stavit sněhuláka a se sněhem si hrát.

Taky budem lyžovat, sáňkovat a bobovat.

Těšíme se na zimu,

je už skoro za chvilku.

Přivítáme paní Zimu

a schováme se pod peřinu.

Uvaříme kapra,

rozpálíme kamna.

Pozveme si babičky, dědečky, strejčky a tetičky,

budeme všichni pohromadě

a bude nám skvěle.

Taky pozveme sestřenice,

ať nás je nás ještě více,

taky pozvem bratrance

a bude nás tisíce.

Podzim a zima jsou naši kamarádi,

máme je všichni moc rádi.

Těšíme se na další léta s nimi,

užijeme si společně spoustu psiny.

Eliška Hájková, 5.D

Jak vyrobit papírového draka

Co potřebujeme:

ostrý nůž
nůžky
obyčejnou tužku
fixy a barvy
lepidlo na papír
kolíčky na prádlo
dvě lehké dřevěné laťky
arch tenkého papíru nebo krepový papír
provázek na kostru draka a pouštění

Popis:

Vezmeme si dřevěné laťky a uřízneme je v poměru délek 3:2 například 60 a 40 cm. Kratší tyčku položíme přes delší ve 2/3 délky a svážeme provázkem do kříže. Tím vytvoříme kostru draka. Po obvodu kostry napneme provázek tak, aby se tyčky neprohýbaly a provázek nebyl nikde prověšený. Na koncích tyček uděláme zářezy, aby provázek neklouzal.

Připravenou kostru položíme na arch papíru a přibližně s přesahem 3 cm ji obkreslíme, poté vystříháme. Přesah ohneme, potřeme lepidlem a přilepíme přes provázkový obrys draka. Přilepená místa zajistíme kolíčky a necháme zaschnout. Papír musí být napnutý po celé ploše.

Pak namalujeme fixami obličej draka nebo ho polepíme barevnými papíry, fantazii se meze nekladou. Ocas draka vytvoříme provázkem s navázanými kousky krepového papíru. Nakonec na zadní stranu draka navážeme na delší tyčku ovládací provázek.

Nyní máme hotovo a draka můžeme jít vyzkoušet ven

Vojtěch Bílý, 7.B.

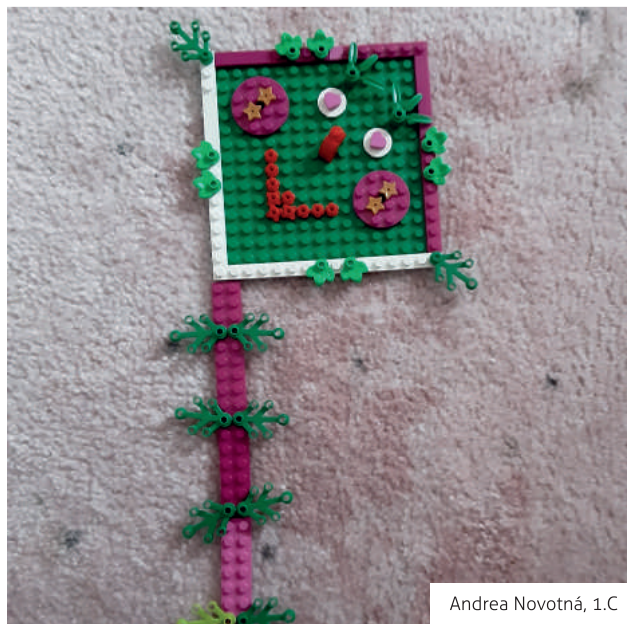
Jan Hanžlík, 1.C

Karina Pídhrebelna, 1.C

Tadeáš Masopust, 1.C

Andrea Novotná, 1.C

Nejen naši nejstarší žáci, ale také jejich mladší vrstevníci z třídy 2.D vytvořili 3D modely. Během distanční výuky **Jakub Kotyza** a **Ondřej Chaloupka** vyrobili reálný model školy i s okolím. **Tomáš Vondra** se svým dědečkem také postavili model naší školy, který doplnili větrníkem. Děkujeme chlapcům (za pomoc tatínkům a dědečkům) za překrásné modely školy, opravdu se jim velmi povedlo. Dort k padesátinám školy vytvořily paní vychovatelky **Helena Vorlíková** a **Ivana Karličková** ve spolupráci s dětmi 1. D a 2.A.

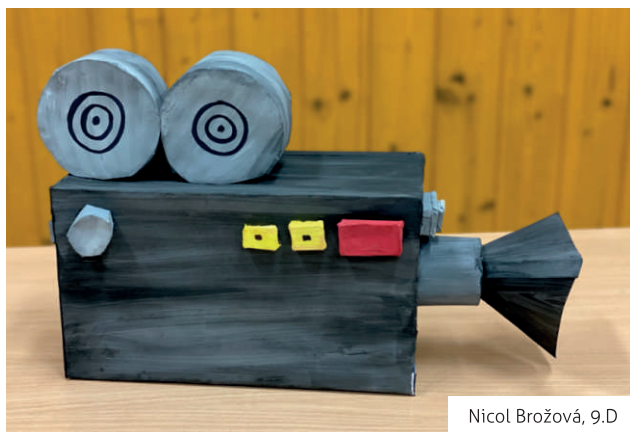

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

V rámci předmětu ATP žáci 9. ročníku tvoří vystřihovánku. Cílem je využít známá tělesa, jako např. kvádr, krychli, hranol, válec, jehlan, případně kužel, a navrhnout z nich libovolný objekt, narýsovat sítě použitých těles, vymalovat, vystřihnout a složit smysluplný 3D předmět, který ve finální podobě bude představovat osobu, zvíře, stavbu, ...

Výtvor je dále využíván ve výuce pro výpočet svého objemu a povrchu. Žáci obvykle až na výjimky spolupracují a vytváří zajímavé a pěkné kreace. Posuďte sami.

uč. Michal Švenka

Nicol Brožová, 9.D

Anna Makova, 9.A

zleva – Šimon Reichl 9.C, Jan Procházka 9.C, Jan Vobecký 9.D

zleva – Karel Vobecký 9.D, Konstantin Poluektov 9.A

Adam Zima, 9.D

Kamila Ladrová, 9.A

zleva – Kateřina Štaflová 9.C, Dominik Henych 9.C, Michaela Hronová 9.A, Alina Reshetar 9.C, Eliška Melicharová 9.A, Tereza Procházková 9.C, Dominika Nedvědová 9.C, Kristýna Havlíková 9.C, Marat Isaev 9.C, Patrik Buzický 9.C

Lucie Horáková, 9.D

Filip Chochol, 9.A

Lucie Hrodková, 9.A

Školu před 50 lety, tedy v roce 1970, někteří z nás přímo pamatují a ti mladší znají alespoň z vyprávění rodičů a prarodičů. **Žáci 8. C** ročníku si položili otázku, jak by mohla vypadat škola, do které jednou pošlou své děti a vnoučata, za dalších padesát let v roce 2070. Každý se pokusil o vlastní vizi, kde se promítla přání, dále optimistické i pesimistické odhady, zejména co se celkové světové situace týče.

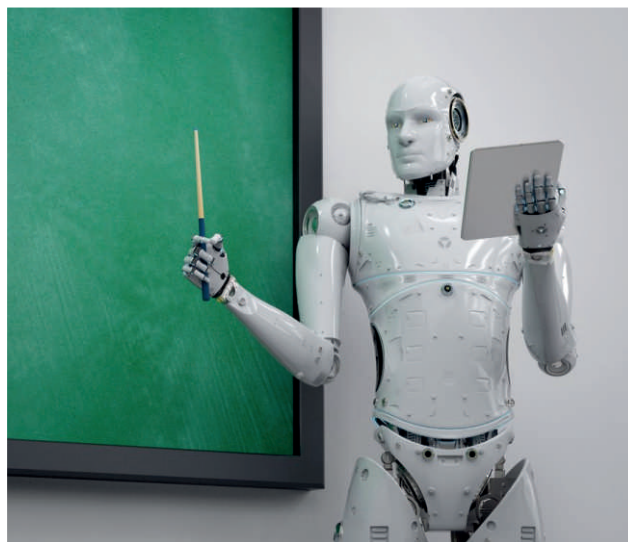
Až čas ukáže, zda se někdo se svými představami střelil. Za sebe doufám, že pravdu měli optimisté, kteří věří v pokrok.

uč. Jan Kračmer

Roboti, roboti a zase roboti

Josef Čapek, který svému bratrovi poradil, aby v románu RUR použil slovo robot, by měl jistě radost, že se s jím pojmenovaným vynálezem počítá jako se základním stavebním kamenem školy budoucnosti. Alespoň ve vyprávění, které mají na svědomí **Eliška, Nikola a Sabina**.

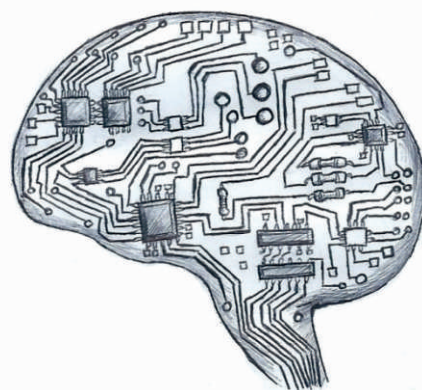
„Myslím, že se ze školy stane něco jako programovací budova, kde učitelé budou vzdáleně programovat roboty pro každého žáka. Roboti budou mít pro žáky připravené vyučovací hodiny. Učitelé pak pomocí robotů budou sledovat práci žáků a díky tomu se dozví, co dalšího by mohli do robota naprogramovat. Roboti budou vyučovat pomocí naprogramovaných videí. Když by žák potřeboval pomoci, robot vyšle signál do programovací budovy a učitel pomocí mikrofonu mu odpoví přes robota. Žáci budou při výuce používat elektronické sešity a propisky.“

Levitace je hudbou budoucnosti

Už od nepaměti se lidstvo snaží stvořit stroje, které létají. Od prvního letu bratří Wrightů uběhlo pěkných pár let a létání se pro nás stalo běžnou součástí našich životů. Ve škole budoucnosti tomu nebude jinak, co se levitujících věcí týče, myslí si **Lenka**.

„Ve škole budou levitující židle, které se zakotví pomocí tlačítek. Nebudeme už potřebovat sešity. Místo nich budou ve třídách lavice, které budou mít displej, do kterého se bude psát. Něco jako dnešní tablety, ale asi lepší. Tabule bude létat, takže k ní nebudeme muset chodit, ona přiletí za námi. Na obědy se už nebude chodit do žádné jídelny. Místo toho budeme mít k dispozici tlačítko, pomocí kterého nám jídlo přistaně na lavici. Bude to mnohem pohodlnější! Škola, myslím jako budova, bude vypadat mnohem moderněji než dnes. Představuji si, že bude celá skleněná a průhledná. Asi podobně jako mrakodrapy.“

Mikročipem k lepšímu vzdělání

Elon Musk je evidentně kandidátem na novodobou Marii Terezii jako reformátor školství. Avšak z naprosto druhého pohledu. On školní docházku zruší. Díky jeho mozkovému čipu již povinná školní nebude potřeba. Alespoň to tvrdí **Patrik** se svou teorií, která uvažuje o stahování informací rovnou do mozku.

„Škola za 50 let už nebude. Elon Musk vytvořil prototyp čipu, který se vloží do mozku a bude stahovat myšlenky a informace. Čip se pak vylepší a tyto poznatky půjdou rovnou využít v praxi.“

Nás, na druhé straně barikády, může trochu trápit, že se naše povolání stane nepotřebným, ale třeba se z učitelů stanou operátoři těchto čipů.

Revize ŠVP

Zeštíhlení školních učebních osnov nás v budoucnu čeká podle **Mikuláše**, který předpovídá, že vyučování tradiční formou se smrskne jen na dva hlavní pilíře. Mimochodem, autorův pohled na využití praxe, jako základního kamene vzdělávání, by jistě potěšil nejednoho vzdělávacího experta už dnes.

„V roce 2070 se ve škole nebudeme skoro učit. Podle mě se tam budeme učit jen matematiku a mezinárodní jazyk, ostatní předměty, jako fyziku, se budeme učit v praxi. Chemii bychom se učili o prvcích, jako je zlato a železo a ukazovali bychom si je.“

Všimněte si narážky na mezinárodní jazyk. Skutečně existuje myšlenka, že v budoucnu vznikne jakési „moderní esperanto,“ které pojme základy nejrozšířenějších jazyků a zcela vymaže jazykové bariéry. Vlastně takové babylonské zmatení jazyků naopak.

Budoucnost současnosti?

Budoucnost současnosti?

Ačkoli se jedná o úvahu sepsanou v září, s odstupem času velmi připomíná momentální situaci, které české školství čelí. Nad rokem 2070 pohledem školáka se zamyslela **Anežka**.

„Škola za 50 let bude podle mě vypadat tak, že se starší žáci budou učit z domova a ti mladší sice budou ve třídách, ale budou se učit skrze tablety. Budou tam mít veškeré učebnice a sešity, a navíc bude fungovat systém, který opraví všechny chyby. Učitelé budou moci učit v podstatě z kabinetů. S žáky budou komunikovat skrze obrazovku umístěnou v každé třídě. A starší žáci? Ti také budou mít tablety. Budou mít stabilní rozvrh, ale budou mít tu výhodu, že se v podstatě budou učit z postele.“

Říjen 2020 a předpověď se v podstatě naplnila. Ač o 50 let dříve, skutečně se asi dostaneme do stavu, kdy ve školách budou jen mladší žáci prvního stupně a ostatní si budou užívat vzdělávání z postele.

Z minulé i přítomné karanténní situace se inspirovala i **Terka**, která nám představuje svou vidinu roku 2070 ve škole takto:

„Škola za padesát let už možná ani nebude. Už dnes máme napůl distanční výuku kvůli koronaviru. Tato situace už bude třeba úplně běžná a distanční výuka bude znormalizována. Podle mě už také budou nové technologie, které vzdělání usnadní. Učitelé budou s žáky komunikovat a probírat učivo přes internetové stránky. Učivo bude asi více specializované na technologii, sociální sítě, internet a třeba i na mobilní data. Učebnice už se vůbec nebudou používat. Ale kdo ví, třeba bude škola úplně stejná jako teď, anebo už nebude existovat.“

Pravdou je, že nikdo z nás neví, jak to opravdu za 50 let bude. Nicméně je skoro jisté, že dojde ke změnám. Pokrok se zastavit nedá a je férové přiznat, že i v oblasti školství je co zlepšovat. Nemělo by se ale na úkor změny zatracovat prověřené a funkční.

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Hi, hello,

We are class 9.B in Novoborská school. You probably know that we have 50 th anniversary this year. Wow!
Yeah!

Our school is 50 years old, HAPPY BIRTHDAY :)

So for that special event we ´ve prepared a few short videos to tell you about some things that changed a little bit since then.

Firts one is ...

Cars

Have you ever seen this funny looking car? It ´s Škoda 100 R and it was brand new model in 1974!

Actually my teacher used to drive it and was really happy! Because not every family had a car those days. Today is quite usual that one family has more cars than one!

People here in the Czech Republic could buy only cars from eastern Europe. Now we can buy any world brand of cars.

Modern cars are faster and much safer with ABS system and airbags and other great things. To open the car or even start it we just push buttons.

Click here and click there and off we go!

TV

"Please can you pass me the remote control, it ´s too far."

We ´ve become a very lazy generation, indeed! But it is so cool to stay in bed and choose form 100 channels on our smart TV.

Back in the 70´ and 80´ people had a very small TV set with a black and white screen and only two channels!

What do you think, was it boring? No at all! Instead of watching TV they went outside and had fun with friends.

"So, leave your TV and go out to get some fresh air."

Čiňák

Do you know this? It looks usual but in fact it ´s quite old, it comes from 80´ s.

When kids started writing with a fountain pen, left-handed kids had a problem with ink. So they used this ballpoint pen - it was called „čiňák”, because it originally came from China.

It ´s a bit funny, today most of the things are made in China.

What do kids use today? They have this „magical” Erasing pen. Children only dreamed about such thing. Maybe they could see it in the famous Czech movie "Saxana" from 70´ s.

So today kids can use a magic pen every day. Isn´ t it great?

Look! Wow!

Telephone

Look at this telephone. People used to have this lovely device attached to the wall.

"Hello, can I talk to Jirka?"

"Sorry, but he is not at home?"

"Ok, thanks, I ´ll call later. Bye."

This can´t happen any more. Every person in our modern world has his own smart phone and can make a call or send a message anytime and everywhere.

Vyřeš otázky a zároveň si vylustěná písmena doplňuj do tabulky. Některá písmena abecedy musíš doplnit sám. Na základě vyplněné tabulky doplň správná písmena do finální tajenky.

- 1) Název nového školního systému, který nahradil papírové žákovské knížky.
- 2) Pokud čteš pozorně rozhovory, poznáš, jaká slavná osobnost je na fotografii? (uveď příjmení)
- 3) Jak se jmenuje Kulturní dům, kde probíhají slavnostní akce školy?
- 4) Jaký prezident navštívil naši školu? (uveď příjmení)
- 5) Kdo opravuje často rozbité židle?
- 6) Ve škole nechodíme v teniskách, ale nosíme: ...
- 7) Jak se jmenuje současná paní ředitelka? (uveď příjmení)
- 8) Jaký slavný fotbalista navštěvoval naši školu? (uveď příjmení)
- 9) Kde ve škole najdeš vlastnoručně malované srdíčko od paní ředitelky?
- 10) Na co se vždy nejvíc žáci školy těší?
- 11) Název celosvětové nemoci, jež uzavřela školu.
- 12) Jaké osobní věci nemohou žáci ve škole používat?

1.	P	.	.	R	G	N	E	R	O	V	Á
2.	B	.	.	K	A	L	Á	Ř	I		
3.	L	Á	.	V	Í						
4.	S	V	.	B	O	D	A				
5.	Š	K	O	L	.	Í	K				
			6.	.	Ř	E	Z	Ů	V	K	Y
7.	Š	T	A	U	B	.	O	V	Á		
			8.	R	O	.	I	C	K	Ý	
			9.	Š	A	.	N	A			
			10.	P	R	Á	.	D	N	I	N
			11.	C	O	V	.	D			
12.	M	O	B	I	L	.					

Tabulka:

A	CH
.	J	.	L
R	.	.	.	V	.	.	Z

Nápověda: . písmeno A
. písmeno V

Finální tajenka:

.
—	—	—	—	A	—	—	A	—	—
—	—
.	.	A	—	—	—	A	—	—	—
—	A	—	—	—	—	—	—	—	—

ZAZPÍVEJ SI S NÁMI

Kdyby škola mohla vyprávět,
Vzít nás půl století zpět
A říct nám, co má za sebou.

Jestli byl to jen ráj na pohled,
Odkud nechceš nikdy nikam jet
Nezkažený žádnou poznámkou.

Hodně času uplynulo,
Škola je tu napořád
Jednou taky na nás bude jen vzpomínat.

Kdo ví, co bude dál za sto let?
Kdo o ní bude psát a vyprávět?
Snad žáci budou si umět zpívat
A cvičit jako teď, jako my, i za sto let.

Kdyby škola mohla povědět,
Kdo učil děti během let
Soudružky, soudruhy poznaly.

A žákajdy, kdyby řekly nám,
Kdo na hanbě pořád stál,
Kteří žáci někdy zaspali.

Hodně času uplynulo,
Škola je tu napořád
Jednou taky na nás bude jen vzpomínat.

Kdo ví, co školák dá za sto let?
Bude umět vůbec psát a vyprávět?
Snad žáci budou si umět zpívat
A tančit ve škole jako my, i za sto let.

- 1) Zpevni tělo, záda měj rovně a kolena nad zemí.
 - 2) Levou rukou se dotkni pravého ramene.
 - 3) Teď opačně, pravá ruka na levé rameno.
 - 4) Celý cvik cvičte pomalu a měla by se hýbat pouze Vaše ruka nic jiného! Každá ruka se dotkne 10x rameno a to ve třech opakováních.
- Pozor, kolena se nesmí dotýkat země!

- 1) Měj zpevněné tělo, záda rovně, nevystřekuj zadek a dívej se na podložku.
- 2) Přilož levé koleno k pravému loktu.
- 3) Teď opačně, pravé koleno k levému loktu.
- 4) V tomto cviku střídáte co nejrychleji obě nohy a to na čas 30 vteřin. Cvičení probíhá ve třech sériích.

OBECNÉ INFORMACE

Základní škola Novoborská
Novoborská 371, 190 00 Praha 9 – Střížkov

IČO: 61381276
E-mail: skola@novoborska.cz

www.novoborska.cz

ZVONĚNÍ

1. hodina: 08.15 – 09.00
2. hodina: 09.10 – 09.55
3. hodina: 10.20 – 11.05
4. hodina: 11.15 – 12.00
5. hodina: 12.10 – 12.55
6. hodina: 13.05 – 13.50
7. hodina: 14.20 – 15.05
8. hodina: 15.10 – 15.55
9. hodina: 16.00 – 16.45

TELEFONNÍ KONTAKTY

286 006 515	ředitelka školy	Tereza Štaubrová
286 006 531	zástupkyně ředitelky 5. -9. roč.	Zlata Schlixbierová
286 006 506	zástupce ředitelky 1. – 4. roč.	Jaroslav Sirotek
286 006 534	školní psycholog	Ivana Slavíková
286 883 536	školní jídelna	Dagmar Stöcklová
286 006 530	školník	Václav Hampl

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM – Šance pro všechny, vždy a ve všem

ORGANIZACE ŠKOLNÍHO ROKU 2020/2021

Začátek školního roku: 1. 9. 2020
Pololetí: 28. 1. 2020 (výdej pololetního vysvědčení)
Konec školního roku: 30. 6. 2021

Prázdniny:

Podzimní: 29. 10. - 30. 10. 2020
Vánoční: 23. 12. - 1. 1. 2021
Pololetní: 29. 1. 2021
Jarní: 1. 3. - 7. 3. 2021
Velikonoční: 1. 4. 2021
Hlavní: 1. 7. - 31. 8. 2021

VĚTRNÍK

Šéfredaktorky: Lucie Härtelová, Gabriela Vávrová
Děkujeme učitelům a učitelkám všech ročníků jako přispěvovatelům
Ilustrace dodali žáci ZŠ Novoborská.
Vydala Základní škola Novoborská, 371, Praha 9 k 50. výročí založení školy.
Tisk: Tiskárna Sobotka, Budovatelů 362, Řečany nad Labem, 533 13
Náklad 1300
Praha 2020

VŠECHNO NEJLEPŠÍ
ŠKOLE K TVÝM
NAROZENINÁCH AŤ
DĚTĚ NIKDO NEBĚH
A AŤ MAS HODNÝ A
KOUKNI ZÁKY

50

MILÁ ŠKOLE, PŘEJU TI
VŠECHNO NEJLEPŠÍ K
50-NAROZENINÁM. A PŘEJU
VYDRŽET JEŠTĚ 5x TOLIK
!!!

50

MILÁ ŠKOLE PŘEJI TI ABY
DĚTI NEZLOBILY HODNĚ ÚSPĚCHŮ

Happy
Birthday

50

Všechno nejlepší k 50 letému výročí!

8000

50 LET

ZŠ
NOVOBOR
SKÁ

MICHAL TUČEK
4.C

Všechno nejlepší k narozeninám školy

50

50. Let
školy
Novoborská

přeji ti
všechno
nejlepší
k 50. letům
ať se ti daří

Milá školo, přeji ti
hodně štěstí, zdraví a
hodně čtyřicet a hodných dětí.

VŠECHNO NEJLEPŠÍ K
NAROZENINÁM ŠKOLY
AŤ DĚTI NEZLOBĚJ.

... přeji ti vše nejlepší k narozeninám ať
... máme už 50 let. Děkuji... Kaňa 4.C

HAPPY BIRTHDAY!
SCHOOL!! 4.C

50 YEARS

50 Let Školy

Převu naši škola spousta úspěšných
studentů, a aby i v době
Koronaviru
bula úspěšná !!!

2020

50 let
SLAVÍME
VÝROČÍ

PADESÁT
PADESÁT
PADESÁT
PADESÁT
PADESÁT
PADESÁT
ZŠ Novoborská

50
year

Happy
Birthday

50
LET
VŠECHNO
NEJLEPŠÍ

nejlepší k narozeninám. Ať se
narozeninám. Ať se
splní své nejlepší
prání. Ať se mají
všechny děti šťastnou
ať přeje Věra Bohová

50

1970

2020

